

խնչո՞ւ կենամբ մի այսպիսի հետի վրա, որ
բարի յուսահասութիւնից մի ուրիշ ըստ չէ
ներքայացնում Սական և բորդումն յօսաս-
հատված չեմ ապագայի համար միայն թէ
կանա առի այս կետի վրա մի քէ ժա-
մանակ, որ իմ աղին՝ բարեկամն մրտ-
քումը մի ուրիշ զաղագար գենմ, ևս ան-
հանգիւ նասու աղին ըլլի մորումը, որ
չափացաց բայց չը դնեն առաջնաց ինսուլա-
կան գարութեան վրա ոյժ բանենում վրա;
Քրիստո պետիւնը այնքան զօրսա որ չէ,
որ կարողանայ իր ինտորոնի վրա ներգործոց
մի ցյուց տեսափոխութ, անցկացնել գետի իր
ծայրակը, և ոչ որ ուղարմ է որ Փարու-Ալիս
որդիքին ժողովրդի վիճակն մէջ բարեւորան
էական բարեւորութիւնք մոցիվնի, ևս
պէտք է չանե իր մորից թէ ինչ կարելի էր
անեն հենց բուն այս տեղերում, ուր գաղա-
կան և մեւս ցիցուն մերեր աղջի են ունենում,
և ուր որ հօսասահորութեան առաջի փար-
ի է անեն. Եթէ որ ում տեղանին պաշտօ-
նեաց էլ միւս մարդկաց պէս ենթարկած
են ապրեցութեանց և իրից չի պատունութիւ-
ուներկացքը պէտք էր կարգով համունուն առէպ
ստէպ հրատարակի և լուսաբանէ, հասարա-
կութեան ուշագրութիւնը նրանց վրա հրա-
ւիրի, ապահով ներգործէլ տեղափակ պաշտօնէ-
ութեան վրա և ես կարծում եմ որ ապար-
ագ միջնամարդ տանամարդ և Հայութիւն-
ի են կարելի է ժողովրդի վիճակն մէջ շաս-
արքակառարթիւններ մոցիվնի; Աս, ի՛ Հոքէ,
մի ծանրաբայ զօր է, բայց սրանից ոչինչ
վասա չի ծագի, որպէսկ առ մէջը վիջոնները ներ-
գործու զանին, պէտք է ժամանակ և
համերիութիւն: Իմ աղին բարեկամն ասում
է, թէ ճողովուրդը նախանձ լինելու վանդին
մէջ է և պէտք է մի աւելի ական ծանրա-
բայ միջոց հասրել: Սական մենք մեսանց
թէ ինչպէս այս հայասկան միջնամարդը, որ
երկու տարի սրանից առաջ շաս մարդկաց
աշբն ամենասան էին հասարակին, որդութիւ-
ի հերոս միջնամարդ ապարքին: Խո շաւա-
ռում եմ որ իր կոստական մեծութիւնը
անփեցրէն փափառում էր իր թէթե աշացել
Բայկալ ժողովուրդների թշուառութիւն-
ները, բայց այդ յօրու թշուառութիւնները,
որուն նկարեց իմ աղին բարեկամը վիճա-
ռական ուսական պատերազմ էաւելանին էին: (Ասցէթ, լ-
լցէթը:): Ինչ է ազգարակութիւնը նուազած
է, որդիքան շատերը վիճուրագրութեամբ
հետուացան ապարքին: Խո շաւա-
ռում առ ապարքի մասին առաջ ապար-
քի ու զաշտապաննեն նեթ կը իրին ու կիրին
անամա, Հայութիւն հանուեցան, նոր համար էր,
որ կառափառութիւնը դրավ կարօս էր և նրա
փարը արժէրէց էր նմիւնիւնը յս բոլոր պատահէն-
են իրեւ Մօթէնէքզրի բազմաթիւ ապարա-
ռութեանց արդինք, և որովհեան թիւրբաց
կառափառութիւնը կարցրէ և իր գառաների
վրա ներգործելու ոյժը... նա իշտում է այս
ուրուր բաներ սոսի նրա համար, որ Տօնայա-
կան միջնամարդ չը գործարգնեն այս մասին,
համազգած զարդ, և պատերազմի միջոցով
զեթումները ուրուցիւր չարցրէրը կը շատա-
ցնէ միայն: Աթէ ուղինակ մարդարակիան
նպատակներին հանուել արիւն թափերով, դա
մեզ կը առան այս սոսիալի հնուեակին, որը
ցցց տուաւ իմ աղինիւ բարեկամը, արիւն
այս այ և այս ազգերի և կրօների մաս-
նչն լինենք, որից բարդացաց է այց ան-
պատճենաց ուսու:

և վճռեց անյապաղ բննել օրէնքը

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԵղափոխական Հանրապետություն

ՄԻԶԱԳԱՑԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ
ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. 17 յունիսի 1918 կայ